Bijdragen en mededelingen van de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren

HET BOSBEDRIJFSPLAN
[628]

Gedurende de maanden oktober en november 1957 werd voor de leden van onze vereniging een drietal vergaderingen gehouden en wel te Oirschot, Ommen en Klarenbeek, waar het bosbedrijfsplan aan de orde werd gesteld. De houtvesters Ir. A. J. Grandjean en Ir. A. A. C. van Leeuwen, achtereenvolgens werkzaam bij het Staatsbosbeheer en de Nederlandsche Heidemaatschappij, waren zo vriendelijk een voordracht hierover te houden, waarvan wij een korte samenvatting laten volgen.

De heer Grandjean begon zijn betoog met de vraag, waarom een bosbedrijfsplan nodig is. Het antwoord ontleende hij aan het rapport van een studiecommissie van de Nederlandsche Boschbouw Vereeniging, dat binnenkort zal worden gepubliceerd :

a. De bosbouw wordt veelal uitgeoefend op uitgestrekte terreinen.
b. De samenstelling van het bos is weinig homogeen. Er is veel variatie in bodemgesteldheid, houtsoort en leeftijd.
c. Het bos heeft een lange omlooptijd, hetgeen meebrengt, dat in de houtopstand een grote investering plaats vindt. Het houtkapitaal, dus de waarde van de houtopstand, is gemiddeld 4 à 5 maal de grondwaarde. Het omvangrijke kapitaal waarmede wordt gewerkt, maakt het beslist noodzakelijk, dat men goed weet wat men doet.
d. De aanwas, dus de houtproductie, is onverbrekelijk verbonden aan de houtvoorraad. Het produkt en het bedrijfsmiddel zijn dus identiek. Voor een duurzame produktie is het nodig dat voldoende houtvoorraad aanwezig is.
e. In verband met de langdurige omloop werken fouten, gemaakt bij de bedrijfsvoering, zoals de keuze van houtsoort in verband met de bodem, lange tijd na.

Na aldus de noodzaak van het bosbedrijfsplan te hebben betoogd, werden hierna besproken een aantal elementen van het plan. Het is van groot belang te beschikken over een goede bedrijfskaart. Voor het vervaardigen hiervan kunnen wij een beroep doen op het kadaster, de topografische kaart en de luchtfoto. Vooral de laatste kan het metingswerk ter plaatse zeer vereenvoudigen. Indien men geroutineerd is in het lezen van luchtfoto's, kan, zowel het landmeetwerk als de bosverkenning, tot een minimum worden beperkt. Daarnaast is het ook nodig plaatselijk de situatie te verkennen en de verkregen gegevens aan te vullen met landmeetkundige opnamen.

Wanneer men aldus voldoende gegevens heeft verzameld, gaat men over tot het maken van een basiskaart en een bedrijfskaart. Met behulp

van de basiskaart kan de beboste oppervlakte worden bepaald, alsmede de oppervlakte aan wegen enz. Het bosbezit wordt ingedeeld in vakken en afdelingen, waardoor een goed overzicht wordt verkregen. Met kleuren worden de verschillende houtsoorten op de bedrijfskaart aangegeven, terwijl ook het jaar van aanleg wordt vermeld. De schaal is afhankelijk van de omvang van het bosbezit ; veelal wordt een schaal van 1 op 5000 voor de middelgrote bosbedrijven aangehouden.

Nadat de kaart is gemaakt, moet het bosbezit worden geinventariseerd. Het Staatsbosbeheer maakt hiervoor gebruik van een losbladige opstandslegger. Voor ieder perceel wordt op een formulier een groot aantal gegevens aangetekend.

Allereerst wordt de geschiedenis van het bosperceel beschreven. Wat is het bodemgebruik vroeger geweest ? Op welke wijze en wanneer vond de bebossing plaats ? Welk plantmateriaal werd gebruikt ? Voorts worden gegevens verzameld omtrent de bodemtoestand. Daarnaast moet de houtmassa worden bepaald. Hierbij zijn verschillende methodieken mogelijk. Vroeger koos men een bepaald gedeelte van het personeel uit, welke proefvlakte zeer nauwkeurig werd gemeten. Deze methode heeft men thans verlaten.

Tegenwoordig wordt de methode-bosstatistiek gevolgd, die is ontwikkeld door de oud-Indische houtvesters, die bij de Bosstatistiek werkzaam waren. Deze methode wordt gekarakteriseerd door het doen van een groot aantal opnemingen in iedere meetbare opstand, waarbij het stamtal wordt geteld in vele kleine cirkelvormige proefvlakten, die op het oog en daardoor zeer snel door de opstand verspreid worden uitgezet. De gemiddelde diameter wordt verkregen door het klemmen of vorken van een aantal bomen, terwijl de hoogte wordt gemeten aan enkele bomen van gemiddelde dikte. Hoewel iedere stamtaltelling met een fout is belast, is het grote voordeel van deze methode hierin gelegen, dat men alle gedeelten van het bosperceel bemonstert, waardoor rekening wordt gehouden met de belangrijke verschillen binnen de opstand. Een opstand kan immers erg onregelmatig zijn, bijvoorbeeld in dichtheid (stamtal), groei en houtsoortensamenstelling. Deze opnametechniek paart derhalve een vrije grote mate van nauwkeurigheid aan een grote snelheid.

Wanneer men beschikt over de gegevens : gemiddelde hoogte, gemiddelde diameter en stamtal, dan kan men aan de hand van massatabellen de houtvoorraad per ha op een eenvoudige wijze vaststellen. Berekend wordt de spilhoutmassa met schors, waarmede wordt aangeduid al het hout vanaf de stamvoet tot de top. Deze spilhoutmassa is dus niet gelijk aan het hout, dat bij velling zal kunnen worden verkocht. In mindering moeten worden gebracht de oogstverliezen (kromme stukken, tophout enz.) en in vele gevallen de schors. Deze verliezen kunnen oplopen tot 25%. De inleider wees er tenslotte op, dat de praktijk heeft bewezen, dat de fouten in het meten van het hout op stam voor een zeer groot deel worden vereffend, aangezien sommige metingen te hoog en andere te laag uitvallen.

De houtvoorraad per ha en de leeftijd van de opstand geven ons tenslotte een inzicht in de boniteit of groeiklasse. Het kennen van de boniteit is weer van belang, omdat dit ons de gelegenheid geeft de te verwachten bijgroei van de opstand te schatten. De opbrengsttabellen voor de verschillende houtsoorten geven aan hoeveel m^3 hout per ha bij een

bepaalde leeftijd en boniteit normaal is. Wanneer men dus heeft kunnen bepalen, dat een grovedennenopstand van 30 jaar behoort tot de derde boniteit, dan kan men in de tabel aflezen hoeveel hout in de eerstvolgende 10-jarige periode zal bijgroeien en hoeveel dunningshout zal vrijkomen.

De aan de opbrengsttabellen te ontlenen gegevens voor dunning en bijgroei, mogen evenwel niet zonder meer worden toegepast, omdat het wel voorkomt, dat een opstand aanvankelijk een goede groei vertoont, doch later in groei achteruit gaat. Wij kunnen dit nagaan met een aanwasboor, waarmede de dikte der jaarringen wordt gemeten.

Tenslotte toonde de heer Grandjean nog enkele attributen van de bosinrichter, zoals een boomklem en een boomvork. Dit laatste instrument is pas korte tijd in gebruik. Er kan vlotter mee worden gewerkt, omdat niet alleen slechts één hand behoeft te worden gebruikt, zodat men de andere hand vrij heeft om de metingen te noteren, maar de opneming kan in éénmanswerk worden uitgevoerd, wat bij gebruik van de boomklem niet mogelijk is. Ook een moderne hoogtemeter en de bovengenoemde aanwasboor werden getoond.

De heer van Leeuwen wees erop, dat de bij de inventarisatie verzamelde gegevens — zoals geschetst door Grandjean — moeten worden gerangschikt tot leesbaar cijfermateriaal; de eenheden worden gegroepeerd in grafieken en tabellen, die leiden tot bepaalde conclusies ten aanzien van de opbouw van het bos, bodemgebruik, bodemsoorten, houtsoorten, leeftijden enz.

Zo wordt een splitsing gemaakt tussen bedrijfsterreinen en niet-bedrijfsterreinen; tot de eerste worden, behalve de werkelijke beboste terreinen, mede gerekend de woeste gronden en eventueel ook landbouwgronden, die men wil bebossen. De bedrijfsterreinen worden weer verdeeld in productieve oppervlakten (beboste terreinen en kapvlakten) en nog niet of onvoldoende productieve oppervlakten (woeste grond, bos met zeer lage volkomenheidsgraad en hakhout). Dan volgt een verdere onderverdeling van de bedrijfsterreinen naar bedrijfsklasse en houtsoort. Tenslotte resulteert uit al deze gegevens het bedrijfsplan, waarbij van belang zijn het bedrijfsdoel en alle omstandigheden, die op de bedrijfsvoering van invloed zijn.

Spreker ging er van uit, dat het doel van het bedrijf gewoonlijk is en ook moet zijn, een zo hoog mogelijk opvoeren van de economische waarde van het bosbedrijf. Om dit doel te bereiken is nodig: continuïteit van de produktie, dus een regelmatige produktie, alsmede verhoging van de produktie zelf.

Voor een juist inzicht in het bedrijf en de economische structuur daarvan, is een plan voor een langere periode onmisbaar. Van Leeuwen onderkende overigens de mogelijkheid, dat een bosbezitting een andere dan een zuiver economische doelstelling heeft; de eigenaar kan bijvoorbeeld voorop stellen het bevorderen van een zo groot mogelijke recreatieve waarde. Ook dan is een bedrijfsplan nodig, al zal de strekking een andere zijn. De urgentie van een bedrijfsplan is hoger, naarmate het bedrijf minder overzichtelijk wordt, hetzij door de opbouw, hetzij door de grootte: bezittingen met meer dan 40—50 ha hebben beslist een plan nodig. Voor kleinere zijn bedrijfskaart en inventarisatie voor een goed beheer weliswaar onmisbaar, doch heeft een eigenlijk plan minder be-

tekenis, kàn althans zeer summier zijn ; het accent zal dan meer liggen op verantwoorde bosbouw-technische maatregelen, dan op een strak doorgevoerde duurzaamheid en regelmatige opbouw.

Een zeer belangrijk punt is de normaliteit van het bos. Hieronder verstaan wij een gelijkmatige leeftijds-opbouw, waardoor de duurzaamheid wordt verzekerd. Is het bedrijf abnormaal, dan zal een compromis moeten worden gezocht tussen duurzaamheid en rentabiliteit van de produktie. Zo zal bijvoorbeeld in een bos met abnormaal veel oudere opstanden meer moeten worden geveld dan volgens de normale leeftijds-opbouw verantwoord is ; daarentegen zal men in een jong bos niet een voldoende grote oppervlakte kunnen vellen zonder de kip met de gouden eieren te slachten. Het bedrijfsplan heeft een dienende taak. De beheerder moet voldoende speling hebben bij de uitvoering en vooral ook invloed kunnen uitoefenen op de totstandkoming van het plan.

Een van de belangrijkste elementen van het bedrijfsplan is de regeling van de kap, welke op zijn beurt weer ten nauwste afhangt van de vast te stellen omloop, dat is de maximale leeftijd die het bos gemiddeld dient te hebben. De omloopsbepaling is moeilijk, omdat deze wordt beinvloed door alle in het bedrijf aanwezige factoren en overigens door de doelstelling en de eigendomsvorm van het bos. Voor de particulier, die een zo hoog mogelijke ondernemerswinst wil behalen, komt de financiële omloop in aanmerking ; voor de belegger is de waarde-omloop meer op zijn plaats, omdat deze de maximale netto-geldelijke opbrengst waarborgt. Volgens door deskundigen in algemene zin uitgevoerde berekeningen, bedragen de financiële omlopen van de meeste naaldhoutsoorten ongeveer 50 jaar, ofschoon dit uiteraard sterk afhankelijk is van de houtsoort en de groeiomstandigheden ; in principe is de omloop van snelgegroeide opstanden — met een hoge boniteit — korter dan van de trager groeiende.

Met grafische voorstellingen liet spreker zien, dat in de curve, die de maximale grondverwachtingswaarde weergeeft, een flauwe culminatie optreedt, hetgeen betekent, dat bij de omloop een afwijking van 5 jaren meer of minder niet dadelijk grote invloed heeft op de financiële uitkomsten van het bedrijf. Het bedrijfsleven wordt gewoonlijk vastgesteld voor 10 jaren. Na afloop van deze periode vindt revisie plaats en wordt nagegaan in hoeverre de ontwikkeling aan de verwachtingen heeft beantwoord.

In het bedrijfsplan komen o.a. enige hoofdstukken voor van algemene aard, zoals een algemene beschrijving van bezit en beheersvorm, de groeiplaatsfactoren, de economische factoren enz. Het eigenlijke plan omvat in hoofdzaak de regeling van kap, dunning, cultuurmaatregelen (o.a. bosaanleg) en overige plannen, zoals bemesting, ontsluiting, grondverbetering, omzetting hakhout enz.

In het algemeen mag in principe de bijgroei worden geveld, omdat dan de aanwezige houtvoorraad op hetzelfde peil blijft. Dit houdt echter meteen in, dat men, in het geval dat een bedrijf abnormaal is, van deze regel moet afwijken en meer kappen als de voorraad groter is dan normaal, terwijl een te geringe voorraad in het algemeen een zekere besparing zal vergen. De snelheid waarmee dit laatste kan geschieden, is mede afhankelijk van de financiële mogelijkheden van de eigenaar. Volgens de nieuwste inzichten kan voor de vaststelling van de état (velling) even-

goed de vlakte als criterium worden gekozen als de bovengeschetste bijgroei (aanwas).

Zijn massa en/of oppervlakte van de voorgenomen velling berekend, dan volgt de keuze van de opstanden, waarbij in aanmerking komen:

1. de overrijpe opstanden, die de vastgestelde omloop ver overschrijden;
2. bijgroei-arme opstanden, d.w.z. de opstanden, die door geringe volkomenheid ten achter blijven bij de normale aanwas;
3. kaprijpe opstanden, die de omloop halen;
4. opstanden van slechte kwaliteit: de aan slecht of waardeloos hout optredende aanwas is on-economisch;
5. jong kapbare opstanden, dat zijn opstanden, die — ofschoon nog jong — desnoods in aanmerking komen bij gebreke van de onder 3 of overigens gememoreerde opstanden.

NATUUR- EN LANDSCHAPSBESCHERMING

[935.4]

door

Mr. J. W. BAX

Op 14 december 1957 herdacht de Contact-Commissie voor Natuur- en Landschapsbescherming het 25-jarig bestaan. De commissie heeft zich in deze tijd ontwikkeld tot de centrale instantie, waarin alle organisaties en instellingen, die werkzaam zijn op het gebied van de natuurbescherming en recreatie elkaar hebben gevonden, om voor de instandhouding van natuur en landschap het pleit te voeren. Waar de leden van onze vereniging zo nauw betrokken zijn bij een gedeelte van de natuur, voor het behoud waarvan de Contact-Commissie zich mede inzet, bestaan er natuurlijke banden, die aanleiding zijn om voor dit gebeuren op deze plaats de aandacht te vragen.

In het jubileumnummer van Natuur en Landschap, het orgaan van de Contact-Commissie, legt mr. H. P. Gorter in een artikel „25 jaar verdediging van natuur en landschap" verantwoording af voor het werk in deze kwart eeuw verricht.

Belangrijk was de strijd tegen de ongebreidelde ontginning van woeste gronden en bossen in de tijd van de werkverschaffing, die tenslotte werd afgesloten door het tot stand komen van de Natuurbeschermingsbeschikking in 1940, waarin wordt bepaald, dat geen overheidssubsidie wordt verleend voor werken, waartegen uit het oogpunt van natuur- en landschapsschoon bezwaar bestaat. Verder is van belang het instandhouden van natuurreservaten in ruilverkavelingen, de landschapsverzorging in ruilverkavelingen, die wordt uitgevoerd door het Staatsbosbeheer en de strijd voor bebossing in de nieuwe IJsselmeerpolders. Dit alles verdient onze volle sympathie.

In het bijzonder noemen wij hier het streven het bescheiden Nederlandse bosareaal in stand te houden. Ook wij willen niets liever, dan dat, ja wij zouden wensen, dat door nieuwe bebossingen het in het verleden verloren terrein, althans gedeeltelijk, zou kunnen worden teruggewonnen.

Dat bij de Contact-Commissie wellicht meer de schoonheid van het bos

en het grote belang voor de geestelijke gezondheid van ons volk op de voorgrond staat, terwijl onze werkzaamheden er meer op gericht zijn het economisch resultaat van het bos te verbeteren, waardoor dit sterker zal komen te staan in de concurrentie met andere vormen van bodemgebruik, behoeft naar onze mening geen bezwaar te zijn om ook in de toekomst in goede harmonie werkzaam te zijn voor de instandhouding en uitbreiding van het Nederlandse bos.

Wij hopen dan ook, dat de Contact-Commissie ook in de volgende 25 jaren dit zegenrijk werk met succes zal kunnen voortzetten.

REDACTIE-COMMISSIE

Het bestuur heeft een redactie-commissie benoemd, waaraan de zorg voor het gedeelte van het Nederlands Bosbouw Tijdschrift, dat aan onze vereniging ter beschikking is gesteld, is toevertrouwd. Deze commissie bestaat uit de heren dr. H. van Vloten, ir. F. W. Wessels en mr. J. W. Bax.

De commissie hoopt, dat in ruime mate de medewerking der leden zal worden ontvangen. Deze kan bestaan uit het toezenden van bijdragen, mededelingen omtrent praktijkervaringen en suggesties omtrent te behandelen onderwerpen. Slechts wanneer een zekere wisselwerking tot stand komt tussen de lezers van het tijdschrift en de commissie, zal het doel, de leden in ruimere mate en op meer regelmatige wijze voorlichting te verschaffen, kunnen worden bereikt.

Stukken bestemd voor de redactie kunt U zenden aan het secretariaat van de vereniging: Stationsplein 38-IIa, Arnhem.

CHEMISCHE ONKRUIDBESTRIJDING

De Directeur van het Bosbouwproefstation verzocht, met betrekking tot de chemische onkruidbestrijding, mede te delen, dat uit de genomen proeven thans blijkt, dat de bestrijding van verwilderd loofhout door bespuiting met 2, 4, 5 T ester meer effect heeft, wanneer de bestrijding plaats heeft na half augustus en vóór half oktober. Het resultaat van bespuitingen vóór half augustus is beslist minder en soms zelfs teleurstellend.
Rectificatie mededeling 278.

BEMIDDELINGSBUREAU OUD-LEERLINGEN HEIDEMIJ

De Vereniging van Oud-Leerlingen van de Nederlandsche Heidemaatschappij heeft een bemiddelingsbureau ingesteld, dat behulpzaam wil zijn bij het verkrijgen of veranderen van betrekkingen door oud-leerlingen van de school van de maatschappij.

Indien bij U een vacature te vervullen valt, kunt U zich dus wenden tot dit bemiddelingsbureau. Het secretariaat hiervan is gevestigd bij de heer C. Smits, Mozartstraat 36, Arnhem, telef. K 8300—26488.

STICHTING BOSBOUWPRAKTIJK ONDERWIJS
CURSUSPROGRAMMA 1958

De Nederlandsche Heidemaatschappij heeft bekend gemaakt, dat dank zij het in gebruik nemen van een gedeelte van Huize „Sonsbeek" in Arnhem en het in dienst nemen van nog twee instructeurs, het mogelijk is voor 1958 een omvangrijker cursusprogramma samen te stellen dan in voorafgaande jaren het geval is geweest. De navolgende cursussen zullen in 1958 worden gehouden:

1. Algemene 3-weekse rationalisatie-cursussen.

Deze cursussen zijn zowel bestemd voor toezichthoudend personeel als voor arbeiders. De werkgevers worden geadviseerd alleen die werknemers een cursus te laten volgen, waarvan kan worden aangenomen, dat ze openstaan voor nieuwe ideeën en het geleerde in de praktijk zullen toepassen. Bij de 3-weekse cursussen wordt de nadruk gelegd op de praktische toepassing van de bosarbeidsleer. In totaal zullen in 1958 negen cursussen van drie weken worden gehouden en wel gedurende de volgende tijdvakken: 6—25 januari; 24 februari—15 maart; 2—24 juni; 30 juni—19 juli; 28 juli—16 augustus; 25 augustus—13 september 6—25 oktober; 3—22 november; 24—29 november en 8—20 december.

2. Algemene 5-daagse rationalisatie-cursus.

Dit betreft een theoretische cursus, bestemd voor boseigenaren en hoger- en middelbaar leidinggevend personeel. Deze cursus moet worden beschouwd als een kennismaking met de voornaamste facetten van de bosarbeidsleer. Indien daarvoor voldoende belangstelling bestaat, zal van 23—28 juni een 5-daagse cursus worden gegeven.

3. Cursussen voor gereedschapsonderhoud.

Daar in verschillende bedrijven behoefte zal bestaan aan arbeiders met een meer specialistische opleiding voor gereedschapsonderhoud, zal er in 1958 voor het eerst toe worden overgegaan een drietal cursussen van één week voor gereedschapsonderhoud te organiseren. De deelnemers aan deze cursussen dienen echter blijk te hebben gegeven veel aanleg en belangstelling voor gereedschapsonderhoud te hebben, daar ze anders niet in staat zullen zijn het voorgenomen programma geheel te volbrengen. Deze cursussen zullen plaatsvinden van 16—22 maart; 19—24 mei en 29 september—4 oktober.

4. Mechanisatiecursussen.

De mechanisatie van de bosarbeid vordert langzaam maar gestadig. Een goede scholing is de basis voor rationeel gebruik van een machine. De mechanisatiecursussen bepalen zich hoofdzakelijk tot de kleine machines als motorzaag, motormaaier, plantgatenboor, frees enz. Indien zich voldoende deelnemers aanmelden zullen in 1958 weer mechanisatiecursussen worden gehouden. De eerste cursus in 1958 is vastgesteld van 10—22 februari. Het is gewenst, dat deelnemers aan een mechanisatiecursus een vooropleiding hebben genoten in de vorm van een 3-weekse algemene rationalisatiecursus.

5. Voerliedencursus.

Een voerliedencursus is in voorbereiding en kan bij voldoende belangstelling in 1958 worden georganiseerd; deze cursus zal dan in Emmen worden gehouden en zal hoofdzakelijk het uitslepen van hout, met ketting, kabel en uitsleepwagentje, behandelen. Tevens zal door middel van theoretische en praktische lessen aandacht worden besteed aan de verzorging van het paard.

6. Snoeicursussen.

De snoeicursussen beogen het bevorderen van een deskundig onderhoud van onze omvangrijke en waardevolle weg- en erfbeplantingen. Het lesprogramma vermeldt enkele theoretische lessen met lichtbeelden en film en het onderhoud van snoeigereedschappen, maar is ook weer vooral afgestemd op de praktijk. Deze cursussen duren een week en voor 1958 zijn de navolgende vastgesteld: 24—29 maart en 14—19 april.

Inlichtingen, aanmelding en cursuskosten kunnen desgevraagd worden verstrekt en aangenomen door de Nederlandsche Heidemaatschappij, afdeling R.A.B. Huize „Sonsbeek" te Arnhem. Aanmelding bij voorkeur tenminste 4 weken voor de begindatum van de cursus waaraan men wenst deel te nemen. De cursus in januari is reeds volgeboekt. De cursuskosten voor een leergang van een week bedragen f 25 per deelnemer en voor een cursus van twee of drie weken in totaal f 50 per deelnemer.

De Stichting Bosbouw Praktijkonderwijs houdt een avondcursus in bosarbeidsrationalisatie in Café-Restaurant van Vilsteren op de Markt te Helmond op de hierna genoemde dagen van 19.30—22.00 uur: dinsdag 28 januari; dinsdag 4 februari; dinsdag 11 februari; donderdag 20 februari en dinsdag 25 februari 1958.

De volgende onderwerpen zullen worden behandeld: 1. Algemene inleiding over bosarbeidersrationalisatie; 2. Arbeidsmethodiek; 3. Kwekerij- en plantwerkzaamheden; 4. Opstandsverzorging en snoeien; 5. Mechanisatie en het voorkomen van ongevallen.

Het curcusgeld bedraagt f 7,50 per persoon en kan op de eerste avond worden betaald. Opgave aan Afd. R.A.B. Nederlandsche Heidemaatschappij, „Huize Sonsbeek", Arnhem.

VOERLIEDENCURSUS STICHTING B.P.O.

De voerliedencursus zal worden gehouden van 17 t/m 29 maart 1958 te Emmen. Aanmeldingen dienen voor 15 februari a.s. te worden ingezonden aan de Afdeling R.A.B. van de Nederlandsche Heidemaatschappij, Huize Sonsbeek te Arnhem.

PREMIEPERCENTAGE ZIEKENFONDSVERZEKERING

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid heeft de Ziekenfondspremie voor 1958 vastgesteld op 4,4% (tot dusver 4,2%). De werknemersbijdrage, die op het loon moet worden ingehouden, bedraagt dus van 1 januari 1958 af 2,2% van het loon.

Mededelingen van het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

BERICHTEN OVER PRIJZEN VAN INLANDS HOUT.

De directeur van het Staatsbosbeheer vestigt er de aandacht op, dat het van groot belang is, dat de gegevens over *prijzen van inlands hout,* die door het Staatsbosbeheer worden verzameld en bewerkt, op de juiste wijze en tijdig bij deze Dienst, Museumlaan 2 te Utrecht, worden ingediend.

Daartoe worden in veel gevallen reeds bij het verlenen van kapvergunningen formulieren verstrekt ter invulling van de verkoopgegevens. Deze formulieren zijn op aanvrage tevens verkrijgbaar bij de afdeling Voorlichting van het Staatsbosbeheer te Utrecht.

Zowel voor het Staatsbosbeheer zelf als voor particulieren zijn de uit deze prijsberichten verkregen overzichten van grote statistische waarde.

Wanneer echter, zoals thans nog het geval is, een groot deel van de verkochte partijen niet wordt geregistreerd, geven de houtprijsstatistieken een minder juiste voorstelling van zaken, waaruit bezwaarlijk gevolgtrekkingen kunnen worden gemaakt.

Een beroep op aller medewerking, geregeld de houtprijsberichten bij het Staatsbosbeheer in te dienen, is hier dus wel op zijn plaats.
